Από το Συναξάρι - Ο άγιος Βασιλεύς και η αγία Γλαφύρα

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 26 Απριλίου, 2014

26 Απριλίου

Ο **άγιος πατήρ ημών Βασιλεύς** ανήλθε στον επισκοπικό θρόνο της Αμασείας του Πόντου την εποχή του Μεγάλου Διωγμού που εξαπέλυσαν ο Διοκλητιανός, ο Μαξιμιανός και ο Μαξιμίνος Δάια. Τόσο με το κήρυγμα όσο και με το παράδειγμα της ζωής του, ο Βασιλεύς κατέδειξε ότι ο χριστιανός πρέπει πάντα να είναι έτοιμος να χύσει το αίμα του για τον Χριστό. Μετά το πέρας της αιματηρής καταστολής, ο άγιος στερέωσε τις Εκκλησίες του Πόντου, συμμετείχε στις Συνόδους της Αγκυρας και της Νεοκαισαρείας (314) και δίδαξε στους πιστούς πώς να φυλάγονται από τους αιρετικούς.

Η μεταστροφή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και η ανάληψη από αυτόν της εξουσίας στην Δύση (312) φαινόταν να αναγγέλλει τον τερματισμό των διωγμών, αλλά τότε ο διάβολος βρήκε στο πρόσωπο του Λικινίου (308-325) το όργανο των σχεδίων του. Ταπεινής καταγωγής, ο Λικίνιος, χάρις στις στρατιωτικές του ικανότητες είχε επιβληθεί και εξουσίαζε τις παραδουνάβιες επαρχίες· αφού αναγνώρισε την κυριαρχία του Κωνσταντίνου και νυμφεύθηκε την αδελφή του Κωνστάντια, εστάλη στην Νικομήδεια για να θέσει τέλος στις θηριωδίες του Μαξιμίνου Δάια. Όταν, όμως, ανέτρεψε τον Μαξιμίνο, ανέλαβε την εξουσία στην ανατολική αυτοκρατορία και, δείχνοντας τον πραγματικό χαρακτήρα του, εξαπέλυσε στυγνό διωγμό εναντίον των μαθητών του Χριστού.

Η σύζυγός του είχε μια όμορφη και σεμνή θεραπαινίδα, ονόματι **Γλαφύρα**, την οποία πόθησε σαρκικά ο Λικίνιος και προσπαθούσε με κάθε τρόπο να την αποκτήσει. Η Γλαφύρα το πληροφορήθηκε από έναν αυλικό και ενημέρωσε την Κωνστάντια. Για να ξεγελάσει τον σύζυγό της, η Κωνστάντια διέδωσε ότι η θεραπαινίδα της υπέστη αιφνίδια κρίση επιληψίας και την έστειλε κρυφά, ντυμένη με ανδρικά ενδύματα, στην Αμάσεια. Ο άγιος Βασιλεύς υποδέχτηκε την Γλαφύρα με πατρική αγάπη και εκείνη του δώρισε σημαντικό ποσό για την ανοικοδόμηση ενός ναου. Η Γλαφύρα έγραψε στην Κωνστάντια ζητώντας την συνδρομή της για την περάτωση των εργασιών ανοικοδόμησης. Το γράμμα της έφτασε στα χέρια του Λικινίου, ο οποίος έστειλε αμέσως στρατιώτες στην Αμάσεια με εντολή να συλλάβουν την νεαρή γυναίκα και τον

επίσκοπο Βασιλέα. Όταν, όμως, έφθασαν στην Αμάσεια, οι στρατιώτες πληροφορήθηκαν ότι η Γλαφύρα είχε παραδώσει το πνεύμα της στον Κύριο, λίγες ημέρες πρωτύτερα. Συνέλαβαν τον Βασιλέα και τον έφεραν δεμένο σαν πρόβατο προς σφαγή, μαζί με δύο διακόνους του, τον Θεότιμο και τον Παρθένιο.

Στην Νικομήδεια, ο Βασιλεύς φυλακίστηκε και είδε αποκαλυπτικό όραμα που του ανήγγελλε τον τρόπο του επικείμενου μαρτυρίου του και το όνομα του διαδόχου του. Την επομένη το πρωί, παρουσιάστηκε ενώπιον του Λικινίου, ο οποίος, εντυπωσιασμένος από την γαλήνη και την μεγαλοπρέπεια του Βασιλέα, εγκατέλειψε την ακρόαση και εμπιστεύθηκε την ανάκριση στον έπαρχο της Νικομήδειας, ο οποίος πρότεινε στον Βασιλέα να παραβλέψουν την υπόθεση της Γλαφύρας και όχι μόνο να τον αφήσει ζωντανό αλλά και να τον τιμήσει με το αξίωμα του αρχιερέως των θεών, με την προϋπόθεση ότι ο ιεράρχης θα δεχόταν να τιμήσει τους θεούς της αυτοκρατορίας όπως κάθε Ρωμαίος πολίτης. Ο άγιος επίσκοπος πήρε τότε τον λόγο και υπενθύμισε στους ειδωλολάτρες όλες τις φρικωδίες και βδελυγμίες που διέπραξαν οι θεοί της μυθολογίας και κατέδειξε πόσο ανόητο ήταν να λατρεύει κανείς τέτοιου είδους τέρατα. Η απολογία του δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα στην διάνοια του ακροατή του, που είχε σκληρυνθεί από τα πάθη ο έπαρχος έκανε μια ακόμη προσπάθεια, που απέβη εξίσου μάταια και, τέλος, ο άγιος ιεράρχης καταδικάστηκε σε θάνατο με διαταγή του αυτοκράτορα (322).

Έμπλεος χαράς που με αυτόν τον τρόπο θα απελευθερωνόταν από τα δεσμά του φθαρτού βίου, ο Βασιλεύς ανέπεμψε στον Κύριο ύμνους, δοξολογίες και δεήσεις για το ποίμνιό του. Κατόπιν αντάλλαξε ασπασμό με τους μαθητές του και έτεινε τον αυχένα λέγοντας στον δήμιο: «Πράξε, φίλε μου, ό,τι διατάχτηκες!»

Ο Λικίνιος δεν ικανοποιήθηκε με την θανάτωση και διέταξε να ρίξουν το σώμα του αγίου στην θάλασσα· όμως την επόμενη νύχτα, Αγγελος Κυρίου ανήγγειλε στους μαθητές του Βασιλέα ότι ο άγιος τους περίμενε στην Σινώπη. Όταν έφτασαν στην πόλη εκείνη, παρουσιάστηκε ξανά ο Αγγελος και τους οδήγησε στο σημείο της ακτής όπου είχε αποθέσει η θάλασσα το τίμιο λείψανο (Η εύρεση των λειψάνων του αγίου Βασιλέως μνημονεύεται στις 30 Απριλίου). Παρότι είχε μείνει τόσες ώρες μέσα στο νερό, το σκήνωμα βρέθηκε άφθορο και ανέδιδε θαυμαστή ευωδία, η κεφαλή είχε επανασυνδεθεί με το υπόλοιπο σώμα και φαινόταν μόνο μια λεπτή κόκκινη γραμμή, εκεί που είχε χτυπήσει το ξίφος. Το τίμιο λείψανο μεταφέρθηκε στην Αμάσεια και κατατέθηκε με τιμή στον ναό που είχε κτίσει ο άγιος.

(“Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας”, υπό ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, εκδ. Ίνδικτος, τόμος όγδοος – Απρίλιος, σ. 249-252)

(Πηγή ηλ. κειμένου:diakonima.gr)